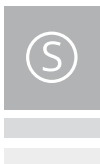

2. CUM AFLI CE ȚI SE POTRIVEȘTE?

2.1. Ce cauți de fapt?

Ce îți place să faci? Te-ai gândit vreodată serios la asta? Nu mă refer la statul pe Facebook, la mersul în club sau la jucat jocuri pe calculator. Te-ai gândit vreodată ce ți-ar plăcea să faci în așa fel încât să-ți poți câștiga traiul din asta? Alan Watts, filosof și scriitor de origine britanică, are un clip excelent pe această temă¹, te încurajez să-l vezi!

Să muncești și să-ți placă ce faci nu reprezintă un lux, ci o necesitate! Dacă ai de gând să muncești până la 65 de ani, ar fi bine să-ți placă ce faci până la momentul pensionării (și nu văd alternative decât în cazul în care devii un antreprenor de succes și te pensionezi la 30 de ani, după ce nu mai rabzi și cedezi la rugămintea lui Bill Gates de a-i vinde lui compania pe care ai pus-o pe picioare singur-singurel, sau în cazul în care bunica ți-a lăsat o moștenire suficient de mare). Altminteri îți vei irosi cel puțin o treime din viață (muncim, dormim și ne recreăm în intervale aproximativ egale) făcând lucruri care nu-ți plac și plângându-te de ele ori de câte ori ai ocazia. Ți sună cunoscut? Sper că nu!

SFAT

Fă ceea ce îți place și nu va trebui să muncești nicio zi în viața ta! (Confucius... și Woody Allen)

¹ <http://www.youtube.com/watch?v=Zd11kirWmDo>.

După ce am trecut – cu studiile și munca – de la jurnalism și relații publice la managementul politicilor publice și apoi la managementul afacerilor, m-am întrebant ce anume m-a condus pe căi atât de sinuoase. Îmi plăceau toate aceste domenii, altminteri nu m-aș fi pregătit individual la o materie pe care nu ți-o predă nimeni în liceu (*scriitura creativă*) timp de un an de zile înainte să încep facultatea; n-aș fi trimis aplicații în stânga și-n dreapta pentru o bursă de masterat în politici publice; n-aș fi pregătit ditamai dosarul de aplicație; n-aș fi scos de la naftalină cărțile de matematică pentru examenul GMAT și n-aș fi exersat și în somn pentru interviul prin care am trecut ca să obțin bursa Fulbright și să studiez managementul afacerilor în SUA. Am lucrat apoi în fiecare dintre aceste domenii pe proiecte care m-au ținut trează de emoție și de bucurie. Dintre acestea, îmi vin în minte crearea, alături de doi colegi francezi și unul thailandez, a strategiei de dezvoltare durabilă pentru statul Oregon (SUA), adică pașii concreți prin care statul putea găsi un echilibru între dezvoltarea economică, socială și a mediului natural din regiune, sau testarea în Târgu Mureș a strategiei prin care orașul poate deveni un *hub* internațional pentru cercetare în domeniul medical. Sau organizarea campaniei de strângere de fonduri pentru Habitat for Humanity, în urma căreia într-o singură după-amiază am strâns alături de colegii mei suficienți bani pentru construirea a două case în SUA.

Toate acestea mi-au plăcut, însă ce m-a făcut să simt nevoia de a trece de la una la alta? Ce anume aveau toate în comun? Într-o zi, în timp ce făceam curățenie în baie (acolo se nasc multe dintre ideile care schimbă lumea!), răspunsul aproape că m-a lovit în moalele capului: *scrisul și creativitatea!* Iată ce aveau în comun toate lucrurile pe care le făcusem, puse în slujba rezolvării unor probleme, fie ele de natură financiară, socială sau de alt soi.

Câteva săptămâni mai târziu am găsit *întâmplător* un articol¹ care explica în cuvinte simple (cum altfel?) rețeta fericirii la locul de muncă (și nu numai). Este unul dintre cele mai bune articole pe care

¹ McKeown, G., „The #1 Career Mistake Capable People Make”, 2012, <http://www.LinkedIn.com/today/post/article/20121206081322-8353952-the-1-career-mistake-capable-people-make>.